Pregaria.cat

Entrada

L'home del carret de la compra

Aturem-nos un moment, si us plau. Calla i mira. Veus aquell home que arrossega amb una mà un “carret”, per cert, molt vell, d’aquells de la compra. Ara, es torna a parar davant del contenidor de les escombraries, i amb l’altra mà, regira les deixalles.

Fixa’t quina americana que porta. Molt tronada. Les butxaques plenes de papers, i li han caigut tots els botons, menys un. Fixa’t també amb els pantalons. Deu fer anys que no els han planxat, arrugats, bruts i amb una capa de brutícia.

Fixa’t en la seva cara. Mal afaitat. De jove tindria un rostre agradable, seria un home “guapo”.

I com regira, no és el primer cop que ho fa. Deu estar-hi ben habituat. Busca que busca,... toca elements, mentre mou el cap com si digues que no troba res que per a ell valgui.

I tu, que en penses d’aquesta persona ?.

Què sé jo!. Segur que va tenir uns pares, una família. Probablement imagino que va anar a una escola. Ves a saber, potser era una bona escola. Hi ha en ell cert aire d’una dignitat perduda. Tindrà estudis?. Li agrada la música?. Va estar alguna vegada a la vida be situat?. Està casat?. Té fills?...

Sembla que no ha trobat res. Ara marxa camí dels contenidors del carrer del costat. Es nota que camina amb un cert cansament. El més probable és que faci uns itineraris repetits dia rere dia, setmana rere setmana. Qui és?. Com es diu?. Ha estat feliç?. L’estima algú?.

Ens anem acostumant en la nostra societat competitiva a veure tantes persones marginades, que han anat caient de la marxa esquizofrènica vers.... vers on, si us plau?.

Per a ell és vers el camí de les escombraries, per si hi troba quelcom per anar vivint. Quelcom que nosaltres considerem rebuig, caducat, inútil, vell o que s’està podrint.

I Tu, Senyor, què en penses?.